

[Boligministeren.]

Den kommer således til at virke som en generel forhøjelse af den eksisterende grundskyld i byerne.

Medens grundskyldforhøjelsen bliver permanent, foreslås det, at den ekstraordinære ejendomsskyld aftrappes over en periode på 40 år. Aftrapningen tænkes foretaget med en tiendedel for hver 4-årig vurderingsperiode, første gang efter den almindelige vurdering pr. 1. september 1964.

Såfremt den ekstraordinære ejendomsskyld for en ejendom udgør beløb, der er mindre end 25 kr. pr. kvartal, opkræves beløbet ikke.

Om de nærmere enkeltheder vedrørende disse regler henvises til de udførlige bemærkninger i de af indenrigsministeren fremsatte lovforslag. Derfor kan jeg indskrænke mig til her at fremkomme med nogle mere almindelige betragtninger om forslagernes virkninger.

Den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld vil indbringe kommunerne 134 mill. kr., hvoraf grundskylden udgør ca. 55 mill. kr. og ejendomsskylden 79 mill. kr. årligt. Hertil kommer, at købstæderne vil få yderligere ca. 18 mill. kr. årlig til rådighed ved den foreslåede frigivelse af de hidtidige tillægsejendomsskatter, der blev indført i 1955.

En mindre del af disse nye indtægter skal kommunerne bruge til dækning af deres forøgede udgifter i forbindelse med de i forslagene omhandlede boligsociale formål, nemlig udvidelsen af huslejetilskudsordningerne og kommunernes fulde overtagelse af de udgifter, der er forbundet hermed. Resten af provenuet har man tænkt anvendt til lempelser i den kommunale indkomstskat, som i særlig grad skal komme de jævne indkomstgrupper til gode.

Inden for visse indkomstgrupper af lejere i de ældre ejendomme vil forholdet blive det, at de nu muliggjorte skattelempelser i nogen grad eller næsten fuldt ud vil afbalancere den del af huslejestigningen, der måtte hidrøre fra den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld.

For lejerne i det nyere byggeri vil der kun blive tale om husleje-forhøjelse som følge af den ekstraordinære grundskyld, men disse lejere vil få deres indkomstskat

nedsat på lige fod med lejerne i de ældre ejendomme.

For udlejerne betyder den nye grundskyld i realiteten, at der pålægges den pågældende ejendom en til grundskylden svarende prioritet til samfundet, som afskærer dem fra at indkassere en konjunkturgevinst.

For parcelhusejerne bliver der også tale om forhøjelser som følge af de nye afgifter, men der er grund til at gøre opmærksom på, at det kun bliver de færreste parcelhuse, der kommer til at betale ekstraordinær ejendomsskyld. De gældende fradragsregler og den nu foreslåede bestemmelse om, at beløb under 25 kr. pr. kvartal ikke opkræves, vil bevirke, at der i reglen ikke finder nogen påligning af ejendomsskyld sted for almindelige parcelhuse.

Forslagene betyder, at en række af de bestående uligheder på skatte- og huslejeområdet vil kunne fjernes.

Der vil for det første ske en tilpasning af huslejen i de ældre ejendomme til huslejen i det nye byggeri.

Dernæst vil byernes grundskyldpromiller, der i forvejen er særlig lave, blive forhøjet således, at de omtrent kommer på linje med de promiller, som svares af ejendomme i forstadskommunerne.

På samme måde vil nedsættelsen af de høje indkomstskatter i byerne bidrage til at udligne de bestående forskelle i de kommunale indkomstskatter mellem byerne og deres forstæder.

Tilsammen betyder de foreslåede ændringer, at størstedelen af de midler, den enkelte borger har til rådighed, når skat og husleje er betalt, i væsentlig mindre omfang end hidtil vil blive påvirket af, om han bor i en ny eller gammel ejendom, i en by eller i omegnen.

Jeg nævnte før, at regeringen lægger vægt på, at de forhøjelser, som udlejerne får adgang til, giver sig udslag i en forbedring af ejendommenes vedligeholdelsestilstand. Dette sikres, for så vidt angår den indvendige vedligeholdelse, ved, at afsætningsbeløbene hertil forhøjes. I 1955 blev der gennemført en ordning, hvorefter udlejer til indvendig vedligeholdelse skulle afsætte et beløb svarende til 10 pct. af 1939-lejen.

Denne ordning har efter regeringens skøn